

ματα τοῦ ἰδίου ποιητοῦ, καὶ ἐψάλησαν ἄσματα καὶ διημείθησαν προπόσεις καὶ ἐσκορπίσθη τόση γαρὰ καὶ τόσος εἰλιχρινῆς ἐνθουσιασμὸς διὰ τὸ εὐφρόσυνον γεγονός.

Μεταξὺ τῶν σπινθηρίζουσῶν ἀπὸ χάριν καὶ εὑφύειν προσφωνήσεων πρὸς τὸν ποιητὴν παραθέτομεν τοὺς κάτωθι στίχους τοῦ Σουρῆ. Ἡ ἐξ αὐτῶν ἐκχειλίζουσα συνήθης φαιδρότης ἀλιὰ καὶ ἡ λανθάνουσα εἰς τὸ βάθος πάντοτε πικρία τοῦ ποιητοῦ τοῦ Ρωμυλοῦ ἀποβλέπει ἀναμφιθολώς πρὸς ὅλους τοὺς συντετριμμένους ἐργάτας τῆς Τέχνης, οἵτινες ἔχουν τὸν ἡρωϊσμὸν νὰ θυσιάζωνται ὑπὲρ αὐτῆς ἐν μέσῳ τῆς ἥθικῆς ἀδιαφορίας καὶ τοῦ ὑλιστικοῦ ἐγωισμοῦ τῆς συγγρόνου ἐποχῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΗΝ

ΕΟΡΤΑΖΟΝ ΓΑ ΤΗΝ ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑ ΤΟΥ

Ω ! ποιητὰ τοῦ Ηειραιᾶς ! Γεώργιε Σιρατήγη,
πρὸς χάριν σου τὸ στόμα του κι' ὁ Φασουλῆς ἀνοίγει.
— Γιὰ πές μου ποιὸς βλακέντιος οοῦ οφύδιξε στ' αὐτὶ^ν
νὰ γίνης δοῦλος τῶν Μουσῶν ;... Μωρὲ δουλειὰ κι' αὐτὴ !

Μέσ' τῆς Ἐργάνης Ἀθηνᾶς μεγάλασες τὸν τόλον
ἐν μέσῳ τόσῳ θεικῶν καὶ πρακτικῶν ἀρθρώπων
ποῦ ξέρουν ἀπὸ γρόσα
καὶ τάχουν τετρακόσια.

Μ' ἐμπόρους παρακάθεοι καὶ μὲ βιομηχάνους·
καὶ σὺ τὸν Πήγασον ποθεῖς,
καὶ τρέχεις δάφρας νὰ γευθῆς
ώσαν κι' ἐμὰς ποὺ χάσκημεν εἰς τὰς ιοστεφάνους

Ἐμπρός σου νὰ μετροῦν λεπτά, καὶ σὺ μονάχα στίχους...
Τέτοιο κεφάλι μάταιο δὲν τὸ κτυπᾷς στοὺς τοίχους,
ἀλλὰ τοῦ κάρεις καὶ γιορτή ;!... Σιρατήγη, σὲ καλό σου,
κι' ἀν θέλησες τράχ' ὑπόληψι καθέρας στὸ μυαλό σου
κατέβεις ἀπὸ τὸν Πήγασο καὶ κάθε δάφρης κλάδο,
νὰ τὸν φυλάξῃς, Γεώργη μου, μόρο γιὰ τὸ στιφάδο !..

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΗΣ